

K E N D E L S E

afsagt den 27. januar 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Hans-Jørgen Ny-mark Beck, Cecilie Maarbjerg Qvist og Anne-Mette Schjærning (kst.)) i

V.L. S-2495-19

Anklagemyndigheden

mod

D

født september 1985

(advokat Lars Kirstein Pedersen, Grenå)

Ved kendelse af 19. november 2019 har Retten i Randers ophævet bestemmelsen om udvisning af D i dommene af 13. marts 2019 og 10. september 2019, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Kendelsen er kæret af anklagemyndigheden med påstand om, at udvisningen opretholdes.

D har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Af udtalelse vedrørende D af 15. januar 2020 fra Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, fremgår bl.a. følgende:

”Mulighederne for udrejse til L1 er stærkt begrænsede, når udlændingene ikke vil medvirke hertil, idet L1's myndigheder ikke vil udstede rejsedokumenter til brug for tvangsmæssige udsendelser.

Det er således et krav fra L1's myndigheders side, at personer, der skal udsendes til L1, selv skal ansøge om udstedelse af et rejsedokument/pas og i den forbin-

delse godtgøre sit L1 statsborgerskab. Vil udlændingen ikke medvirke til at ansøge om udstedelse af rejsedokument, vil en udsendelse ikke kunne gennemføres.

Tvangsmæssige udsendelser af L1 statsborgere er derfor alene mulige, hvis der allerede foreligger et gyldigt L1 pas i sagen.

Der arbejdes løbende på at skabe forudsætninger for gennemførelse af tvangsmæssige udsendelser til L1 .

Samarbejdet med den L1 ambassade i Danmark er velfungerende, hvis der er tale om frivillig udrejse, og der er således ingen udsendeshindringer i forhold til L1 , såfremt udlændingen udrejser frivilligt.

Uagtet problemerne med udstedelse af rejsedokumenter til afviste L1 asylansøgere, der skal tvangsmæssigt udsendes, fritager det imidlertid ikke den enkelte person for at skulle udrejse til L1 , hvilket er muligt at gøre frivilligt, og som den enkelte udlænding i øvrigt har pligt til, jf. udlændingelovens § 30.

Udsendelsen af udlændingen beror på, at udlændingen medvirker aktivt til en frivillig udrejse, herunder at udlændingen medvirker til fremskaffelse af pas ved bl.a. frivilligt at lade sig fremstille på den L1 ambassade.

Nordsjællands Politi anser det fortsat for muligt at gennemføre udsendelsen men kan på baggrund af ovenstående ikke oplyse nærmere om tidsperspektivet herfor.”

Det fremgår af supplerende udtalelse vedrørende D af 16. januar 2020 fra Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, at D's sag blev forelagt for Udlændingestyrelsen den 3. juni 2019 med henblik på Udlændingestyrelsens vurdering af, om der foreligger udsendeshindringer i medfør af udlændingelovens § 31. Udlændingestyrelsen har den 16. januar 2020 oplyst overfor Nordsjællands Politi, at sagen er berosat med henblik på at afvente rettens prøvelse af D's udvisning i medfør af udlændingelovens § 50 a. Nordsjællands Politi har endvidere oplyst, at D ikke på nuværende tidspunkt ses at være i besiddelse af et gyldigt pas, men at det ikke fritager ham fra at skulle udrejse frivilligt til L1 , hvilket han har pligt til, jf. udlændingelovens § 30. Nordsjællands Politi anser det således fortsat for muligt at gennemføre udsendelsen, men kan på baggrund af ovenstående ikke oplyse nærmere herom.

Forklaring

D har supplerende forklaret, at han har været indlagt tre gange i alt, to gange i By1 og en gang i By2 . Han kan ikke huske datoerne. Han får indsprøjtninger med rispolept og tager nu også et andet præparat. Han får 300 mg dagligt, og indsprøjtning en gang om måneden. Medicinen er mod psykose. For så vidt angår rispolept er der tale om

depotmedicin. Efter udvisningsdommen fik han det meget dårligt, og derfor blev hans medicindosis fordoblet, hvilket har betydet, at han har fået det bedre.

Han kan ikke vende tilbage til L1 . Han er blevet dømt til døden ved de L1 domstole. Han har fået dødsdommen efter, at han har demonstreret mod L1 og været medlem af . Dommen blev sendt til hans far, og han har fået den fra ham. Hans forældre bor stadig i L1 . Han er som regel i kontakt med dem en gang hver anden uge. Hans forældre bor i . Han har ikke mulighed for behandling i L1 . Den medicin, han får, kan ikke fås gennem det offentlige sundhedstilbud i L1 , men den kan fås på det sorte marked. Det nærmeste hospital er 160 km fra hans forældres bopæl. Der er ikke mulighed for psykiatrisk behandling der. Han kan ikke arbejde i L1 , da han er psykisk syg. I L1 er der ikke nogen offentlig støtte til psykisk syge. Der er heller ikke støtte til medicin.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af udlændingelovens § 50 a, stk. 2, at retten ophæver udvisning, hvis udlændingens helbredsmæssige forhold afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Det fremgår af forarbejderne, at der ved afgørelsen blandt andet kan lægges vægt på, om udlændingen er i en tilstand, hvor det efter de lægefaglige oplysninger i sagen kan befrygtes, at den pågældende vil begå personfarlig kriminalitet, og på karakteren og grovheden af den kriminalitet, der begrundede udvisningen. Der kan endvidere lægges vægt på de lægefaglige erklæringer om den pågældendes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling, om konsekvenserne af at behandlingsforløbet afbrydes, samt om muligheden for i hjemlandet at kunne opnå fortsat behandling. Domstolene skal endvidere på sædvanlig vis påse, at en gennemførelse af udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at D er under behandling med bl.a. rispolept, og at det anbefales, at han fortsætter med uændret behandling. Landsretten lægger herefter til grund, at D har et behandlingsbehov.

Det er ikke afgørende for vurderingen efter udlændingelovens § 50 a, stk. 2, om en person ved udsendelse kan opnå den samme behandling i hjemlandet som i Danmark, men det har betydning, om domfældte har reel mulighed for relevant behandling i hjemlandet.

Det fremgår af oplysninger fra Udlændingestyrelsen, at præparatet rispolept er tilgængeligt i L1 og L2, men at det ikke fremgår, hvad prisen er, og om det er tilgængeligt som depot. Af udtalelsen af 3. juni 2019 fra overlæge X1 ved Psykiatrien i By2 fremgår, at behandlingen er tilgængelig i L1. Af udtalelsen fra Udlændingestyrelsen fremgår desuden, at der på offentlige klinikker er mulighed for forskellige former for psykiatrisk behandling.

Landsretten lægger efter disse oplysninger til grund, at D i L1 kan få relevant behandling for sin psykiske lidelse ved offentlige klinikker, og hans helbredsmæssige forhold taler dermed ikke afgørende imod, at udsendelse kan finde sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Landsretten ændrer derfor byrettens kendelse, således at udvisningen og indrejseforbuddet opretholdes.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens kendelse ændres, således at bestemmelserne i Retten i Randers' dom af 13. marts 2019 og Retten i Hernings dom af 10. september 2019 om, at D udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, opretholdes.

D skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Hans-Jørgen Nymark Beck Cecilie Maarbjerg Qvist Anne-Mette Schjerning (kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 27. januar 2020

Majbrit Hougesen

stedfortræder

Udskrift af dombogen

K E N D E L S E

afsagt den 19. november 2019

Rettens nr. 1-3228/2019
Politiets nr. 4200-84130-00045-19

Anklagemyndigheden
mod
D
født september 1985

Ved dom af 13. marts 2019 blev D blandt andet fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1 og 2, § 119, stk. 1, § 119 a, jf. til dels § 21, og § 245, stk. 1, jf. § 21.

D blev frifundet for straf i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, men blev dømt til behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen i forbindelse med afdelingen under udskrivning, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse, jf. straffelovens § 68. Der blev ikke fastsat længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år.

Anklagemyndigheden har den 12. juli 2019 indbragt sagen for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2.

Ved retten i Hernings dom af 10. september 2019 er domfældte fundet skyldig i overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 5, § 42a, stk. 8, 1. pkt. og § 42a, stk. 10. Han blev frifundet for straf i medfør af straffelovens § 116, stk. 1, og det blev bestemt, at det havde sit forblivende i med den af Retten i Randers den 13. marts 2019 idømte foranstaltning.

Han blev udvist af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, regnet fra udrejsen eller udsendelsen.

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået, at bestemmelsen om udvisning opretholdes.

D har påstået, at bestemmelsen om udvisning ophæves.

Sagens oplysninger

D har forklaret, at han har været indlagt yderligere to gange på Sygehus. Det havde noget med hans sygdom at gøre. Så længe han tager sin medicin, har han det nogenlunde. Når han ikke bruger medicin, har han samme problemer som tidligere.

Der er ingen behandlingsmuligheder i L1, hvor hans forældre bor. Der er 150 km til nærmeste sygehus. Man skal betale for behandling og indlæggelse og for medicin. Det koster 2 måneders løn at betale for en måneds indlæggelse. Man kan måske købe medicinen på det sorte marked, men ikke ellers på grund af embargoen. Der findes ikke gratis psykiatrisk behandling. Han har intet at leve for i L1. Hans forældre er meget gamle.

Han har fået en dom i L1. Han er blevet dømt til henrettelse. Han har fået tilsendt dommen fra sin far. Den er afsagt af Domstolen i L1. Den er beliggende i område. Han er dømt for politisk aktivitet mod regimet. Dommen er afsagt 12/4 1398. Det er ca. i 2018. De kunne ikke finde ham, så der er tale om en udeblivelsesdom. Hvis de finder ham, vil han blive henrettet.

Han har boet i L1 siden han var 5 år gammel og indtil han flygtede til Danmark i 2015. Han er født i L2. Han er statsborger i L1.

Han bor nu på

Østjyllands Politi har den 20. maj 2019 anmodet overlæge X1 ved Psykiatrien By2 om en udtalelse om

1.
En lægelig vurdering af domfældtes helbredsmæssige tilstand, herunder om det hidtidige behandlingsforløb og om karakteren af og behovet for fortsat behandling og om konsekvenserne af, at behandlingsforløbet afbrydes.

2.
Desuden anmodes overlægen vurdere, om der er grund til at frygte, at udlændingens vil begå personfarlig kriminalitet, hvis behandlingen afbrydes.

Overlæge X1, Regionspsykiatrien By2 har den 3. juni 2019 udtalt følgende:

"Ad 1.

Tidligere behandlingsforløb:

13.06.2017 - 25.08.2017 Ambulant forløb hos Klinik for PTSD og Transkulturel Psykiatri. Henvises pga. paranoide forestillinger i forfølgelseskarakter. Afsluttes med konklusionen, at han ikke opfylder kriterierne for VFSD, han mener Ikke selv, at han fejler noget, heller ikke at han har brug for behandling.

23.02.2018 Henvises til tvangsindlæggelse på Gule papirer, de Gule papirer afvises grundet lægelig vurdering, som beskriver, at D hverken er psykotisk eller er i affekttilstand, som kunne være årsag til tvangsindlæggelse. D ytrer, at han har midlertidig opholdstilladelse, men har ikke lyst til at rejse herfra, og vil gøre alt for at få lov til at blive her i Danmark.

19.04.2018 Møder op i Klinik for PTSD efter lukketid, og ønsker at få hjælp derfra til at få dansk statsborgerskab.

21.09.2018 Der afholdes netværksmøde i Lokalpsykiatrien i By3 . Konklusionen er, at D tilsyneladende har svært ved at gøre sig forståelig grundet sproglig og kulturel barriere, og folk føler sig hurtigt truet af ham.

10.01.2019 - 14.01.2019 Tvangsindlægges på Afsnit B, Regionspsykiatrien i pa Gule papirer. D observeres i 3 dage for psykotiske symptomer. D ytrer, at én af vagterne samarbejder med kommunen (de har mødt hinanden der tilfældigt tidligere), men yderligere tegn til psykose, og truende adfærd kan ikke observeres.

D mener ikke, at han har nogen psykisk sygdom, eller har brug for behandling. Han fortæller, at i hans hjemland er hans adfærd faktisk accepteret, men er problematisk her i DK. Hans psykiske tilstand giver ikke grund nok til at tvangstilbageholde ham, og han udskrives efter eget ønske.

D skal undergive sig til Mentalundersøgelse I By4 , beskrivelsen er ikke tilgængelig p.t Konklusionen er, at D lider af paranoid skizofreni, og pga. det står D dom til psykiatrisk behandling fremfor fængselsdom. I journalnotater fra indlæggelse beskrives, at D er paranoid over for kommunen, kirkekontoret, REMA 1000, flygtningslejre, flygtninge og generelt alle danskere.

22.02.2019 D møder op i psykiatrien i By5 uden forud indgået aftale. Da D informeres om, at han ikke har en aftale, bliver han sur, og kalder medarbejder "lier".

04.04.2019-16.05.2019 Indlægges D på Afsnit B Regionspsykiatri By2 i henhold til dom til psykiatrisk behandling. Psykiatriloven kræver, at alle domme til behandling skal startes med indlæggelse. D kommer med politiet, idet han igen har krænket tilhold.

D ytrer paranoide forestillinger om, at kommunen, politiet og andre officielle sammensværges imod ham. D mener, at vi sender informationer til

efterretningstjeneste i L1. D er irriteret i starten af indlæggelsen, men trækker sig tilbage på sin stue i disse tilfælde, og ytrer ikke trusler. D startes i Risperidon behandling, som kan anvendes både mod psykotiske symptomer og mod aggressivitet. Tabletbehandling skiftes til Depot injektioner senere. D beder flere gange u.t. om at skrive Gule eller Røde papirer på ham, så han kan få lov til at forblive indlagt i 2-3 måneder, og bagefter vil han få tilkendt pension ifølge D selv. Han ytrer, at han vil forblive i DK, og vil blive berettiget til pension. Han beder om socialrådgiverens hjælp, fordi han mener, at socialrådgiveren kan sørge for opholdstilladelsen for ham. Han argumenterer med, at hans bror har fået opholdstilladelse på den her måde for 9 år siden. D tror ikke på os, når vi fortæller, at vi ikke kan hjælpe med det. D har en sproglig og kulturel barriere, som besværliggør hans tilpasning i den danske samfund, og medfører at D misforstår og mistolker ting og udvikler paranoide symptomer, som konsekvens. D er både vag men samtidig også målrettet og udspekulativ.

Ad2.

Paranoide symptomer opstår ofte i fremmedsproglige og fremmedkulturelle omgivelser, og de plejer at forbedre sig når man er tilbage i sit hjemland.

D er aktuelt i behandling med inj. Rispolept depot 37,5 mg i.m. i hver 14. dage. Der er ingen årsag til at afbryde behandlingen, idet ovennævnte behandling er tilgængelig i D's hjemland. Anbefales, at D fortsætter med uændret behandling under ophold i DK.

Retspsykiatrisk Ambulatorium skal stå for recepter, idet D har ret til vederlagsfri medicin grundet hans behandlingsdom.

Erklæringen er baseret på tidligere journalnotater, samt bekendtskab grundet indlæggelsen."

Det fremgår af en udtalelse af 28. oktober 2019 fra Udlændingestyrelsen følgende:

"Østjyllands Politi har på denne baggrund ønsket en udtalelse vedrørende behandlingsmulighederne i L1 og L2, og det er til sagen oplyst, at D aktuelt er under behandling med følgende præparater:

Injektioner af rispolept

Udlændingestyrelsen har via MedCOI, en EU-finansieret database vedrørende sygdomsbehandling, undersøgt psykiatriske behandlingsmuligheder for skizofreni i både L1 og L2 - herunder medicinering, samt hvorvidt psykiatrisk behandling er tilgængeligt i det offentlige sundhedssystem. Det er til brug for undersøgelsen oplyst, at pågældende modtager behandling i form af injektion rispolept. Det fremgår af undersøgelsen, at præparatet rispolept er tilgængeligt i L1 og L2, men det fremgår ikke, hvad prisen er på præparatet. Det skal dog hertil bemærkes, at MedCOI ikke har undersøgt om rispolept er tilgængeligt som depot

injektioner i L1 .

Udlændingestyrelsen er vedrørende L1 blevet oplyst følgende:

Det fremgår af oplysninger fra MedCOI, at der på offentlige klinikker er mulighed for psykiatrisk behandling ved en psykiater, både ambulante og ved indlæggelse, at der er mulighed for at få klinisk behandling uden tvangsindlæggelse på en lukket afdeling, at der er mulighed for psykiatrisk rådgivning ved en sygeplejerske, samt at der er mulighed for psykiatrisk behandling ved psykoterapeutiske metoder. Der er endvidere mulighed for behandling hos en psykoterapeut, både ambulante og ved indlæggelse. Endelig er der mulighed for både ambulante behandling og behandling ved indlæggelse hos en ergoterapeut.

Udlændingestyrelsen er vedrørende L2 blevet oplyst følgende:

Det fremgår af oplysninger fra MedCOI, at der generelt er mangel på psykiatere i L2 , men at der er psykiatriske afsnit på alle hospitaler, og at der også er adgang til basale psykiatriske behandlingsformer på primære sundhedsklinikker, og at disse ydelser er dækket af national sundhedsforsikring."

Bistandsværgen har haft lejlighed til at udtale sig.

Retten's begrundelse og afgørelse

Det fremgår af mentalerklæring af 4. januar 2019 blandt andet, at domfældte er sindssyg, og at han blev fundet udtalt paranoid med konspiratoriske forestillinger om, at alle instanser, kommunen, REMA1000, kirkekontoret, flygtningecentret og danskere generelt skaber problemer for ham uden at han på nogen måde kan give eksempler på de problemer. Der er en dårlig såvel formel som emotionel kontakt med ham. Hans tankegang er indimellem forstyrret, usammenhængende og helt uindfølelig. Han er helt uden sygdomserkendelse. Hans paranoia tager til på ganske foranledning i forbindelse med hvilket han bliver anspændt og latent aggressiv.

Det er under sagen oplyst, at han er uden midler, og at hans forældre er gamle og bor langt fra et sygehus.

Han er nu under behandling med injektioner af rispolept, og at han under denne behandling, og han har forklaret, at han har det nogenlunde, så længe han tager sin medicin. Han fremstod under retsmødet uden åbenlyse psykiske symptomer, og retten finder, at der er en risiko for, at han vil begå ny personfarlig kriminalitet, såfremt han ikke får sin medicin.

Retten lægger derfor til grund, at det henstår som uvist, om domfældte i sin situation ved udsendelse til L1 har reel mulighed for relevant psykiatrisk

behandling.

Retten finder derfor, at domfældtes helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Derfor bestemmes:

Bestemmelsen om udvisning i henhold til dommene af 13. marts 2019 og 10. september 2019 ophæves.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Marianne Sonne
dommer
/swm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I RANDERS, den 21. november 2019

Tina Cort Andersen
kontorfuldmægtig